

RP 76/2024 rd

Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lag om ändring av 1 och 7 kap. i bokföringslagen

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås det att bokföringslagen ändras. Genom förslaget genomförs kommissionens delegerade direktiv om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv om bokslut vad gäller storlekskriterier för mikroföretag, små och medelstora företag, stora företag eller koncerner. Vidare föreslås i lagen lagtekniska preciseringar för att bestämmelserna bättre ska motsvara syftet med direktivet som gäller hållbarhetsrapportering.

Lagen avses träda i kraft så snart som möjligt, för att bestämmelserna på det sätt som förutsätts i kommissionens delegerade direktiv ska kunna tillämpas på räkenskapsperioder som börjar den 1 januari 2024 eller därefter.

INNEHÅLL

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL	1
MOTIVERING	3
1 Bakgrund och beredning.....	3
1.1 Bakgrund.....	3
1.2 Beredning.....	3
1.2.1 Beredning av kommissionsdirektivet	3
1.2.2 Beredningen av propositionen	4
2 Kommissionsdirektivets syften och huvudsakliga innehåll	4
2.1 Direktivets syften.....	4
2.2 Huvudsakligt innehåll	5
2.2.1 Tillämpningsområde	5
2.2.2 Innehåll	5
3 Nuläge och bedömning av nuläget	5
3.1 Små företag	7
3.2 Medelstora och stora företag	7
3.3 Mikroföretag	7
4 Målsättning	8
5 Förslagen och deras konsekvenser	8
5.1 De viktigaste förslagen	8
5.2 De huvudsakliga konsekvenserna.....	9
5.2.1 Konsekvenser för finländska företag jämfört med andra EU-företag	9
5.2.2 Nationella konsekvenser för företag av utvidgningen inom mikrokategorin	10
5.2.3 Nationella konsekvenser av ökningen av antalet små företag	11
5.2.4 Nationella konsekvenser av minskningen av antalet stora företag	12
5.2.5 Övriga konsekvenser	13
6 Handlingsalternativen och deras konsekvenser	13
7 Remissvar	13
7.1 Ställningstaganden av ministerier och myndigheter.....	14
7.2 Utlåtanden av intresseorganisationer inom näringslivet.....	14
7.3 Utlåtanden av revisorer och serviceproducenter inom ekonomiförvaltningen.....	14
7.4 Ställningstagande av civilsamhällesorganisationer och miljöorganisationer	15
7.5 Utlåtanden från privatpersoner	15
7.6 Fortsatta åtgärder utifrån bedömning av remissvaren	15
8 Specialmotivering.....	15
8.1 Bokföringslagen.....	15
9 Ikraftträdande	16
10 Förhållande till grundlagen samt lagstiftningsordning	16
LAGFÖRSLAG.....	17
Lag om ändring av 1 och 7 kap. i bokföringslagen	17
BILAGA.....	20
PARALLELLEXT	20
Lag om ändring av 1 och 7 kap. i bokföringslagen	20

MOTIVERING

1 Bakgrund och beredning

1.1 Bakgrund

Syftet med förslaget är att genomföra kommissionens delegerade direktiv (EU) 2023/2775 (nedan *kommissionsdirektivet*) om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU vad gäller ändringar av storlekskriterier för mikroföretag, små och medelstora företag, stora företag eller koncerner (nedan *redovisningsdirektivet*).

Tidsfristen för det nationella genomförandet är 12 månader från den dag då kommissionsdirektivet trädde i kraft den 24 december 2023. Medlemsstaterna ska tillämpa de nya gränsvärdena på räkenskapsperioder som börjar den 1 januari 2024 eller senare. Kommissionsdirektivet förpliktar dock inte Finland att omedelbart ändra det nuvarande rättsläget: såsom det konstateras i avsnitt 3 har genom lagändring 1620/2015 möjligheten enligt redovisningsdirektivet att höja gränsvärdena för små företag redan utnyttjats, och redovisningsdirektivet tillåter också nationella bestämmelser om lägre gränsvärden för andra företagskategorier.

1.2 Beredning

1.2.1 Beredning av kommissionsdirektivet

I artikel 3.13 i redovisningsdirektivet förutsätts det att kommissionen för att ta hänsyn till effekterna av inflationen ska se över beloppen för gränsvärdena för balansomslutning och nettoomsättning vart femte år och, där så är lämpligt, ändra dem genom delegerade akter i enlighet med artikel 49.

Gränsvärdena har justerats regelbundet med beaktande av inflationens utveckling, men ibland har justeringarna varit större än inflationen. Kommissionen granskade gränsvärdena senast 2021 – på basis av inflationsuppgifterna från januari 2013 till december 2019 – och konstaterade att gränsvärdena inte behövde justeras då (Rapport från kommissionen av den 21 april 2021 till Europaparlamentet, rådet och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén om översynsklausulerna i direktiv 2013/34/EU, 2014/95/EU och 2013/50/EU (SWD(2021) 81 final – COM(2021) 199 final).

Det är inte fråga om en ändring av redovisningsdirektivet utan om utövande av befogenheter som delegerats till kommissionen med stöd av redovisningsdirektivet. Kommissionens befogenheter grundar sig på artikel 3.13 i redovisningsdirektivet, som lyder enligt följande: *"För att ta hänsyn till effekterna av inflationen ska kommissionen minst vart femte år genom delegerade akter i enlighet med artikel 49 se över och, där så är lämpligt, ändra de tröskelvärden som avses i punkterna 1–7 i den här artikeln, med beaktande av inflationsmått som offentliggörs i Europeiska unionens officiella tidning."*

Under en tioårsperiod från och med den 1 januari 2013 till och med den 31 mars 2023 uppgick den kumulerade inflationen till 24,3 procent i euroområdet och 27,2 procent i EU27. Mot bakgrund av detta har kommissionen ansett det lämpligt att höja tröskelvärdena för storlekskategorierna med 25 procent (ingressen till kommissionsdirektivet).

Direktivet antogs den 17 oktober 2023 och offentliggjordes i Europeiska unionens officiella tidning den 21 december 2023. Kommissionsdirektivet trädde i kraft den 24 december 2023,

det vill säga i enlighet med direktivets artikel 3 den tredje dagen efter det att direktivet hade offentliggjorts.

Tidsfristen för det nationella genomförandet är 12 månader från den dag då kommissionsdirektivet trädde i kraft den 24 december 2023. Medlemsstaterna ska tillämpa de nya gränsvärdena för räkenskapsperioder som börjar den 1 januari 2024 eller senare. På det sätt som framgår av avsnitt 3 förpliktar kommissionsdirektivet dock inte Finland att omedelbart ändra det nuvarande rättsläget.

1.2.2 Beredningen av propositionen

Riksdagen informerades om beredningen av kommissionsdirektivet den 23 november 2023 genom U-skrivelse U 74/2023 rd, där statsrådet i princip understödde kommissionens förslag och konstaterade att behovet av nationellt utnyttjande bedöms separat. Ekonomiutskottet godkände ställningstagandet den 5 december 2023 (protokollet finns tillgängligt på finska, TaVP 48/2023 vp, punkt 10).

Propositionen har beretts vid arbets- och näringsministeriet och numret för projektet, som inrättades den 28 mars 2024, är TEM027:00/2024.

Utkastet till proposition var på remiss 5.4–16.5.2024. Ett sammandrag av remissvaren presenteras i avsnitt 7.

2 Kommissionsdirektivets syften och huvudsakliga innehåll

2.1 Direktivets syften

I ingressen till kommissionsdirektivet lägger Europeiska kommissionen fram följande (punkterna 1–4):

- ⌘ *”Rapporteringskraven inom redovisningsområdet fyller olika syften. De ger inte endast information till kapitalmarknadernas investerare, utan redogör även för tidigare transaktioner och förbättrar bolagsstyrningen. Det är viktigt att rationalisera dessa krav för att säkerställa att de uppfyller avsedda syften och begränsa den administrativa bördan.”*
- ⌘ *”Med hänsyn till den kraftiga inflationen 2021 och 2022 granskades kriterierna för ekonomisk storlek för fastställande av ett företags storlekskategori med avseende på att beakta effekterna av inflationen.”*
- ⌘ *”Enligt uppgifter från Eurostat uppgick den kumulerade inflationen till 24,3 % i euroområdet och till 27,2 % i hela unionen under en tioårsperiod från och med den 1 januari 2013 till och med den 31 mars 2023.”*
- ⌘ *”Kommissionen anser därför att det är nödvändigt att ändra och avrunda uppåt de tröskelvärden som avses i artikel 3.1–3.7 i direktiv 2013/34/EU med 25 % med hänsyn till inflation.”*

2.2 Huvudsakligt innehåll

2.2.1 Tillämpningsområde

Tillämpningsområdet för kommissionsdirektivet baserar sig på redovisningsdirektivet, med stöd av vilket det gäller dels i aktiebolagslagen (624/2006) avsedda privata aktiebolag och publika aktiebolag (bilaga I till redovisningsdirektivet), dels sådana personbolag som avses i lagen om öppna bolag och kommanditbolag (389/1988) där alla ansvariga bolagsmän är aktiebolag (bilaga II). Kommissionsdirektivet gäller likaså i enlighet med de nämnda bilagorna juridiska personer som motsvarar ovan avsedda bolagsformer i andra EU-stater.

2.2.2 Innehåll

De gränsvärden som ändrats genom kommissionsdirektivet är följande:

Företagskategori	Kriterier i eurobelopp	Tidigare situation		Nuvarande kommissionsdirektiv	
		Gränsvärde	Option att höja värdet enligt medlemsstatens prövning	Gränsvärde	Option att höja värdet enligt medlemsstatens prövning
Mikroföretag	balansräkning	350 000	(nej)	450 000	(nej)
	omsättning	700 000	(nej)	900 000	(nej)
Små företag	balansräkning	4 000 000	6 000 000	5 000 000	7 500 000
	omsättning	8 000 000	12 000 000	10 000 000	15 000 000
Medelstora och stora företag	balansräkning	20 000 000	(nej)	25 000 000	(nej)
	omsättning	40 000 000	(nej)	50 000 000	(nej)

3 Nuläge och bedömning av nuläget

Storlekskategorierna för företag fastställs i 1 kap. 4 a–4 c § i bokföringslagen (1336/1997) med hjälp av de tre kriterierna i enlighet med redovisningsdirektivet (det vill säga balansslutning, omsättning och antal anställda).

Kriterier	Storlekskategorier för företag			
	Mikroföretag 1 kap. § 4 b §	Små företag 1 kap. 4 a §	Medelstora företag 1 kap. 4 c § 2 mom.	Stora företag 1 kap. 4 c § 1 mom.
	När <i>högst ett</i> av följande tre gränsvärden överskrids på bokslutsdagen för både den avslutade och den omedelbart föregående räkenskapsperioden:	När <i>högst ett</i> av följande tre gränsvärden överskrids på bokslutsdagen för både den avslutade och den omedelbart föregående räkenskapsperioden:	När <i>högst ett</i> av följande tre gränsvärden överskrids på bokslutsdagen för både den avslutade och den omedelbart föregående räkenskapsperioden:	När <i>minst två</i> av följande tre gränsvärden överskrids på bokslutsdagen för både den avslutade och den omedelbart föregående räkenskapsperioden:
i) Balansomslutning	350 000	6 000 000	20 000 000	20 000 000
ii) Omsättning	700 000	12 000 000	40 000 000	40 000 000
iii) Personal (genomsnittligt antal anställda under räkenskapsperioden)	10	50	250	250

På det sätt som framgår av tabellen är de gällande beloppen för gränsvärdena följande i Finland (1 kap. 4 a–4 c § i bokföringslagen):

- ⌘ små företag: balansräkning 6 000 000 euro och omsättning 12 000 000 euro,
- ⌘ medelstora och stora företag: balansräkning 20 000 000 euro och omsättning 40 000 000 euro,
- ⌘ mikroföretag: balansräkning 350 000 euro och omsättning 700 000 euro.

I Finland är således de gällande gränsvärdena lägre än vad som föreskrivs i den nya kommissionsförordningen (punkt 2.2.2). Kommissionsdirektivet förpliktar dock inte i sig omedelbart Finland att ändra det nuvarande rättsläget. Storleksgränserna för små företag enligt 1 kap. 4 a § i bokföringslagen ligger redan nu över den miniminivå som förutsätts i kommissionsdirektivet. Å andra sidan får Finland – liksom de övriga medlemsstaterna – i fråga om stora företag föreskriva om en mer omfattande tillämpning av redovisningsdirektivet och därmed också av kommissionsdirektivet när det gäller skyldigheterna för stora företag. Detsamma gäller medelstora företag. Bestämmelserna om mikroföretag är för sin del en helt

nationell option, och därför finns det inte heller i fråga om den någon direkt skyldighet att justera rättsläget i Finland genom att höja gränsvärdena enligt 1 kap. 4 b § i bokföringslagen.

I punkterna 3.1–3.3 presenteras mer detaljerade motiveringar till de slutsatser som presenteras ovan.

3.1 Små företag

Redovisningsdirektivet förbjuder medlemsstaterna att ålägga små företag skyldigheter som är strängare än de informationskrav som förutsätts i direktivet (artikel 4.5 ”*Medlemsstaterna får kräva att andra företag än små företag lämnar upplysningar i sina årsbokslut som går utöver det som krävs enligt detta direktiv.*”) Denna så kallade safe harbour-regel kränks dock inte även om Finland inte höjer de nationella gränsvärdena i enlighet med kommissionsdirektivet. Det beror på att medlemsstaternas option om höjning enligt redovisningsdirektivet redan utnyttjas i 1 kap. 4 a § i den gällande bokföringslagen, enligt vilken det i fråga om små företag i Finland har fastställts ett gränsvärde på 6 000 000 euro för balansomslutningen och ett gränsvärde på 12 000 000 euro för omsättningen. I och med att optionen har utnyttjats överskrids även minimum för gränsvärdena enligt kommissionsdirektivet (det vill säga 5 000 000 respektive 10 000 000 euro).

Av storleken på små företag följer att upprättandet av bokslutet i stället för på bokföringsförordningen (1339/1997) kan grunda sig på statsrådets förordning om uppgifter som ska tas upp i små- och mikroföretags bokslut (1753/2015), som innehåller mindre informationskrav än bokföringsförordningen. Små företag omfattas dock inte av samma lättnad i fråga om en rättvisande bild som föreskrivs för mikroföretag (avsnitt 3.3).

3.2 Medelstora och stora företag

Redovisningsdirektivet är i princip ett så kallat minimidirektiv. Den ovan avsedda safe harbour-regeln gäller inte medelstora och stora företag, varför man i Finland kan hålla kvar gränserna enligt det nuvarande direktivet, trots kommissionsdirektivet. Det innebär att man nationellt i Finland i princip kan hålla sig till de lägre gränsvärdena vid definitionerna av medelstora och stora företag, varvid skyldigheterna gäller ett större antal företag än vad som minst förutsätts enligt kommissionsdirektivet.

I kategorin stora företag är hållbarhetsrapporteringen en betydande skyldighet. Enligt en lag om ändring av bokföringslagen (1249/2023) ska stora icke börsnoterade företag – utöver börsbolag – omfattas av hållbarhetsrapportering på det sätt som avses i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2022/2464 om ändring av förordning (EU) nr 537/2014, direktiv 2004/109/EG, direktiv 2006/43/EG och direktiv 2013/34/EU vad gäller företagens hållbarhetsrapportering. Deras skyldighet till hållbarhetsrapportering börjar dock gälla först 2027 i fråga om räkenskapsuppgifterna för 2026.

3.3 Mikroföretag

Redovisningsdirektivet ålägger inte medlemsstaterna en skyldighet att fastställa de lättnader för mikroföretag som avses i direktivet (artikel 36.1 ”*Medlemsstaterna får undanta mikroföretag -*”). Det är alltså fråga om en option för medlemsstaterna, och kommissionsdirektivet ändrar inte detta på ett tvingande sätt till att bli en förpliktande bestämmelse för medlemsstaterna. Finland har utnyttjat denna option i 1 kap. 4 b § i bokföringslagen och i bestämmelser som grundar sig på den.

En central del av de lättnader som grundar sig på direktivet är att skapa en rättvisande bild av ett mikroföretags bokslut enbart genom att iaktta de relevanta bestämmelserna: ”Bokslutet för ett mikroföretag - - uppfyller kravet på en rättvisande bild enligt 3 kap. 2 § i bokföringslagen om det innehåller [de uppgifter som förutsätts i statsrådets förordning om uppgifter som ska tas upp i små- och mikroföretags bokslut]” (1 kap. 3 § 2 mom. i den nämnda förordningen). För att uppfylla kravet på en rättvisande bild krävs således inget annat än att mikroföretaget på ett sanningsenligt sätt i sitt bokslut presenterar de uttryckliga resultat- och balansräkningsrader samt noter som krävs enligt förordningen. Med andra ord behöver man i mikroföretag inte bedöma om det med tanke på den rättvisande bilden är nödvändigt att i bokslutet som noter inkludera också annan information. Av en bokföringsskyldig som är större än ett mikroföretag förutsätts däremot alltid att en sådan bedömning görs ”Om inte iakttagande av de förpliktelser som föreskrivs någon annanstans i [bokförings]lag[en] leder till en rättvisande bild - - ska den bokföringsskyldige - - i noterna uppgge de omständigheter som behövs- -” (3 kap. 2 § 2 mom. i bokföringslagen).

4 Målsättning

Syftet med propositionen är att genomföra kommissionsdirektivet och på så sätt lätta på de finländska företagens administrativa börda i den utsträckning som EU-lagstiftningen gör möjlig. Målet motsvarar behovet enligt Petteri Orpos regeringsprogram (Ett starkt och engagerat Finland av den 20 juni 2023, s. 106) att undvika ytterligare nationell reglering i samband med genomförandet av EU-lagstiftningen.

5 Förslagen och deras konsekvenser

5.1 De viktigaste förslagen

I propositionen föreslås det att beloppen för de storleksgränser som anges i 1 kap. 4 a–4 c § i bokföringslagen höjs i enlighet med kommissionsdirektivet.

Förslaget omfattar utöver de aktiebolag och personbolag som avses i kommissionsdirektivet (avsnitt 2.2.1 ovan) i Finland också andra bokföringsskyldiga juridiska personer som det föreskrivs om i 1 kap. 1 § i bokföringslagen. Samma lättnader gäller således också bland annat andelslag. Lösningen motsvarar den så kallade neutralitetsprincipen. Eftersom det är fråga om lättnader för företag är det inte fråga om sådan tilläggsreglering som avses i avsnitt 4 och som i enlighet med regeringsprogrammet ska undvikas vid genomförandet av EU-lagstiftningen.

Regleringen av skyldigheter avseende offentligt tillhandahållande av information har i Finland enligt gängse bruk följt en neutralitetsprincip. Den har med andra ord varit oberoende av den juridiska formen för det aktuella rapporteringsskyldiga företags affärsverksamhet. Sålunda föreligger det i Finland inga skillnader mellan aktiebolag och andelslag som bedriver affärsverksamhet när det gäller rapportering av ekonomiska uppgifter. Redovisningsdirektivets skyldigheter i fråga om hur bokslut ska upprättas sträcker sig genom den nationella lagstiftningen på lika villkor till andelslag. Exempelvis ska ett andelslag när det ansöker om skuldfinansiering direkt från kapitalmarknaden tillhandahålla investerarna samma information som ett företag som bedriver sin verksamhet i aktiebolagsform. Motiveringen till de enhetliga – av verksamhetsformen oberoende – kraven har varit att det genom detta förfaringsätt inte uppstår en ur rapporteringsskyldighetssynvinkel ojämlig situation, där aktörer av en viss juridisk form har en annan konkurrensmässig ställning. Målet är att alla aktörer ska omfattas av samma skyldigheter med avseende på offentlighet och omfattning i fråga om aktörernas ekonomiska uppgifter (RP 20/2023 rd, s. 15).

5.2 De huvudsakliga konsekvenserna

5.2.1 Konsekvenser för finländska företag jämfört med andra EU-företag

I tabellen nedan sammanställs de uppgifter som kommissionen presenterat som beredningsmaterial för sitt direktiv enligt varje medlemsstat i syfte att beskriva konsekvenserna för finländska företag i förhållande till andra EU-företag.

Utredningen baserar sig på material i databasen Orbis, som upprätthålls av företaget *Moody's*. Det är inte fråga om hela företagsbeståndet i medlemsstaterna, utan om material som omfattade totalt 6 901 297 företag registrerade i EU för vilka ekonomiska uppgifter fanns tillgängliga. Föremål för granskningen var endast storlekskriterierna i euro (det vill säga omsättning och balansomslutning), sålunda ingick inte det tredje kriteriet – antalet anställda – i granskningen.

Tabellen gäller i enlighet med tillämpningsområdet för kommissionsdirektivet endast företag i aktiebolagsform samt sådana personbolag där alla ansvariga bolagsmän är aktiebolag (se avsnitt 2.2.1).

<i>Antal företag enligt storleksgräns</i>	Antal företag som omfattas av gränserna för mikroföretag		Antal företag som överskrider gränserna för små företag ¹		Antal företag som omfattas av gränserna för stora företag	
	<i>med gamla gränsvärde</i> <i>n</i>	<i>med nya gränsvärde</i> <i>n</i>	<i>med gamla gränsvärde</i> <i>n</i>	<i>med nya gränsvärde</i> <i>n</i>	<i>med gamla gränsvärde</i> <i>n</i>	<i>med nya gränsvärde</i> <i>n</i>
Finland	186 813	192 174	29 042	25 359	1 582	1 342
Sverige	489 542	504 054	64 717	56 362	3 917	3 301
Danmark	129 915	139 362	13 754	13 904	2 432	2 211
Estland	154 334	156 340	9 829	8 477	254	202
Frankrike	269 443	297 350	131 593	122 948	11 506	9 789
Tyskland	70 694	92 248	184 255	178 344	14 321	12 876
Österrike	38 436	42 614	23 707	23 471	2 748	2 422
Belgien	65 194	74 906	20 581	21 215	3 260	2 741
Bulgarien	336 973	340 295	26 118	22 803	667	547
Kroatien	100 144	102 205	12 560	10 920	398	350
Cypern	341	389	445	439	168	145
Tjeckien	159 080	165 350	31 126	27 977	1 704	1 435

¹ I kategorin för små företag var statistikföringsförfarandet annorlunda än för mikroföretag och stora företag. De företag som granskades var företag som till sin storlek överskred kriterierna för små företag, det vill säga företag som överskred gränsvärdena och som inte ingick i kategorin små företag. Genom att från antalet företag som överskrider det gamla gränsvärdet dra av antalet företag enligt de nya gränsvärdena får man fram ökningen av antalet företag i kategorin små företag till följd av ändringen i gränsvärdena.

Grekland	42 134	43 507	15 617	14 591	745	620
Ungern	254 638	260 203	35 799	31 078	1 142	962
Irland	44 227	47 376	14 333	14 073	2 039	1 708
Italien	613 512	657 802	247 766	221 828	10 966	9 225
Lettland	92 288	93 432	10 057	8 664	232	197
Litauen	63 757	65 267	14 535	12 782	481	375
Luxemburg	1 836	1 978	667	640	734	663
Malta	7 991	8 701	1 059	997	200	170
Nederländerna	86 012	100 160	32 833	33 090	5 567	5 079
Polen	168 445	175 701	46 659	42 631	3 592	3 039
Portugal	342 231	350 632	52 913	46 122	1 602	1 358
Rumänien	773 104	779 248	50 023	42 720	1 299	1 074
Slovakien	200 278	204 518	21 940	18 684	707	576
Slovenien	56 915	58 191	10 662	9 305	360	298
Spanien	528 561	558 309	168 554	149 023	7 156	6 037
Sammanlagt	5 276 838	5 512 312	1 271 144	1 158 447	79 779	68 742

Av tabellen framgår bland annat följande:

- *Inverkan på antalet mikroföretag.* I och med höjningen av gränserna kommer fler företag i Finland att omfattas av lättningen för mikroföretag, vilket motsvarar cirka 3 procent av det nuvarande beståndet av mikroföretag. Motsvarande förändring i Sverige är också 3 procent, men i Tyskland rentav 30 procent.
- *Inverkan på antalet små företag.* Antalet små företag ökar med 13 procent. I Sverige är motsvarande ökning lika stor också i denna storlekskategori, det vill säga 13 procent, men i Tyskland endast 3 procent.
- *Inverkan på antalet stora företag.* I storlekskategorin stora företag innebär ändringen en minskning på cirka 15 procent jämfört med det nuvarande antalet företag. I Sverige är minskningen 16 procent och i Tyskland 10 procent.

Tabellen beskriver också till andra delar att konsekvenserna i EU-länderna är mycket olika, vilket torde bero på olika företagsstrukturer, med andra ord i vilken omfattning verksamheten bedrivs dels som små företag, dels i form av större företagshelheter.

5.2.2 Nationella konsekvenser för företag av utvidgningen inom mikrokategorin

En övergång från kategorin små företag till mikrokategorin åtföljs av en central administrativ lättning för företagen, den så kallade safe harbour-regeln (närmare i avsnitt 3.3). För att ge en rättvisande bild av resultatet och den ekonomiska ställningen räcker redan det att mikroföretaget anger de resultat- och balansräkningsrader samt noter som förutsätts enligt statsrådets förordning om uppgifter som ska tas upp i små- och mikroföretags bokslut. Således är det inte behövligt att i mikroföretag, till skillnad från små företag och andra större bokföringsskyldiga, separat bedöma om det för att uppfylla kravet på en rättvisande bild också ska läggas fram

sådana tilläggsuppgifter som är väsentliga med tanke på mikroföretagets ekonomiska situation, men som inte annars framgår av bokslutsinformationen.

Även om det är uppenbart svårt att i euro kvantifiera effekten av safe harbour-regeln, kan den föreslagna lagändringen dock inte anses vara betydande med tanke på den administrativa bördan med beaktande av att antalet mikroföretag i Finland kommer att öka, på det sätt som konstateras i avsnitt 5.2.1, med uppskattningsvis endast tre procent jämfört med nuläget. Lagändringen medför inte heller några merkostnader eller administrativa bördor för företag som övergår till mikrokategorin.

En övergång till mikrokategorin förutsätter inte att företaget gör en registreringsanmälan eller någon annan anmälan om detta till myndigheten. Ändringen medför således inte heller några bördor med tanke på övergången eller några andra extra bördor för administrationen av uppgifter vid Skatteförvaltningen, Patent- och registerstyrelsen eller någon annan myndighet.

5.2.3 Nationella konsekvenser av ökningen av antalet små företag

Redovisningsdirektivet är tvingande för medlemsstaterna genom förbudet att nationellt ställa ytterligare krav på bokslutsinformationen för små företag, det vill säga utöver vad som krävs enligt direktivet. I redovisningsdirektivet begränsas däremot inte i fråga om medelstora och stora företag den nationella lagstiftande makten att ställa eventuella ytterligare krav på bokslutsinformationen (närmare i avsnitt 3.1 och 3.2). Kraven på bokslutets innehåll – oberoende av om det är fråga om små företag som upprättar sitt bokslut i enlighet med statsrådets förordning om uppgifter som ska tas upp i små- och mikroföretags bokslut eller om större bokföringsskyldiga som iakttar bokföringsförordningen – är dock mycket enhetliga i Finland med beaktande av att bokslutet också tjänar till att verifiera de uppgifter som lagts fram som grund för näringsbeskattningen och för beskattningen. En övergång från gruppen medelstora bokföringsskyldiga till små företag underlättar endast marginellt den administrativa börda som upprättandet av bokslut medför.

De administrativa skyldigheterna blir däremot lättare vid övergången från en större storlekskategori till en mindre eftersom det inte krävs att små företag – eller mikroföretag som definitionsmässigt hör till kategorin små företag – upprättar en verksamhetsberättelse och fogar den till bokslutet. Informationskraven för verksamhetsberättelsen i bokföringslagen och i lagen om företagsformen i fråga, såsom aktiebolagslagen, är dock mycket begränsade och entydiga eftersom de uteslutande grundar sig på omständigheter som gäller företagets egen verksamhet och som är lättillgängliga. Således blir den administrativa tilläggsbördan för utarbetandet av verksamhetsberättelsen mycket liten i bokslutsinformationen som helhet. (Situationen är annorlunda om ett företag emitterar aktier eller andra värdepapper för att skaffa finansiering från allmänheten. I sådana fall ska verksamhetsberättelsen uppfylla ytterligare värdepappersmarknadsrättsliga krav som till sin omfattning och därmed också till sin administrativa börda är betydande, men som i princip inte påverkas av det berörda företagets storlek.)

Verksamhetsberättelsen omfattas inte heller av straffansvaret enligt strafflagen (39/1889), så till denna del är en övergång från kategorin för de största företagen till små företag inte betydande i detta avseende. Likaså, oberoende av företagsstorlek, omfattas alla bokföringsskyldiga i fråga om sitt bokslut av straffrättsligt ansvar, vilket innebär att övergångar mellan storlekskategorier inte inverkar på risken för påföljder.

Vad som konstateras i avsnitt 5.2.2 tredje stycket om eventuella ytterligare bördor för myndigheterna gäller även övergången till små företag.

5.2.4 Nationella konsekvenser av minskningen av antalet stora företag

Den mest betydande följden med tanke på den administrativa bördan av att ett företag i och med den föreslagna lagändringen övergår bort från gruppen stora företag är att den obligatoriska hållbarhetsrapporteringen inte längre ingår (närmare i avsnitt 3.2). Detta gäller dock inte börsnoterade företag, det vill säga företag vars aktier eller andra värdepapper är föremål för offentlig handel på en reglerad marknadsplats, eftersom ett börsnoterat företag oberoende av storlek alltid är hållbarhetsrapporteringsskyldigt (förutom börsnoterade företag av mikrostorlek). I Finland finns det sammanlagt 129 börsnoterade företag, av vilka åtminstone 33 uppfyller kriterierna för stora företag (så kallade *Large cap*-bolag).

Lagändringen gäller i enlighet med vad som anförs i avsnitt 5.2.1 cirka 15 procent av sådana finländska bokföringsskyldiga som enligt gällande gränsvärden hör till kategorin stora företag. Detta innebär sammanlagt 240 företag i det material som använts i EU-kommissionens utredning. Dessutom med beaktande av att kommissionens material endast består av aktiebolag torde man försiktigt kunna uppskatta att åtminstone 270 företag kommer att omfattas av övergången. För dem minskar den administrativa bördan i regel med beloppet för kostnaderna för den hållbarhetsrapportering som uteblir.

De kostnader för hållbarhetsrapportering som den europeiska rådgivande gruppen för finansiell rapportering Efrag (*European Financial Reporting Advisory Group*) uppskattat för kommissionen beskrivs i regeringens proposition 20/2023 rd i avsnitt 4.2.3 och 4.2.6. På det sätt som Efrag föreslår kan kostnaderna delas upp enligt följande när uppskattningen gäller fastställandet av de kostnader som krävs för att inleda hållbarhetsrapporteringen:

- nya rapporteringssystem och implementering av dem 320 000 euro
- compliance och andra nya administrativa åtgärder 287 000 euro
- granskning av hållbarhetsrapporteringen 432 000 euro

Totalt uppgår kostnaden för den räkenskapsperiod då rapporteringen inleds, definierad på det beskrivna sättet, till cirka en miljon euro (1 039 000 euro). För de 270 företag som avses i lagändringen innebär detta således en minskning av den administrativa bördan med 270 miljoner euro.

Detta gäller dock endast den administrativa besparingen för det år då hållbarhetsrapporteringen inleds. En ännu mer betydande minskning av den administrativa bördan är dock kontinuerlig till sin karaktär, det vill säga den riktas permanent från en räkenskapsperiod till en annan. I Efrags utredning uppskattas den årliga kostnaden för granskning av hållbarhetsrapporteringen uppgå till 360 000 euro (regeringens proposition 20/2023 rd, avsnitt 4.2.5). Detta är uteslutande en extern kostnad som betalas till den revisionssammanslutning som utför granskningen. Dessutom tillkommer interna personalkostnader och andra kostnader för det rapporteringsskyldiga företaget för insamlingen av de uppgifter som ska rapporteras samt för det datatekniska underhållet av rapporteringssystemet. Enligt försiktiga uppskattningar är den årliga kostnaden för ett hållbarhetsrapporterande företag således minst 500 000 euro. När detta multipliceras med antalet företag som avses i lagändringen, 270, innebär ändringen att den sammanlagda administrativa bördan minskar med totalt 135 miljoner euro på årsnivå.

Vid uppskattningen finns det dock skäl att vara försiktig med beaktande av att åtminstone en del av de företag som avses ovan sannolikt kommer att rapportera om sina hållbarhetsfrågor på samma sätt som det föreskrivs förpliktande om vid hållbarhetsrapportering. Reservationen

baserar sig på att finansinstitutens kreditgivning och prissättningen av den i allt högre grad torde påverkas av hållbarhetsaspekter till följd av bankernas och andra finansinstituts egna skyldigheter när det gäller kapitaltäckning och rapportering. Eftersom en frivillig hållbarhetsrapportering således kan ligga i företagets intresse för att kontrollera finansieringskostnaderna, bär företaget kostnaderna för rapporteringen.

Det som anförs ovan gäller uteslutande hållbarhetsrapporteringen. När det gäller kraven på innehållet i bokslutet och verksamhetsberättelsen har en övergång bort från gruppen stora företag ingen större inverkan. Kraven på bokslut och verksamhetsberättelse för medelstora företag är i stort sett desamma som för stora företag. Stora företag har däremot ålagts en skyldighet att registrera sina bokslut digitalt. Detta medför enligt en försiktig uppskattning en kostnad på minst 50 000 euro per räkenskapsperiod. Om kostnaden uteblir innebär det för de 270 företag som ändringen gäller en minskning av den administrativa bördan med cirka 13,5 miljoner euro per år.

Vad som konstateras i avsnitt 5.2.2 tredje stycket om eventuella ytterligare bördor för myndigheterna gäller även en övergång bort från gruppen stora företag.

5.2.5 Övriga konsekvenser

Förslaget påverkar inte skatteintäkterna och medför inte heller några nya skyldigheter för Skatteförvaltningen. Inte heller Patent- och registerstyrelsen, som är registermyndighet för bokslutsuppgifter, påverkas.

Förslaget berör inte frågor som rör konsumenternas ställning. Med tanke på det allmänna informationsintresset i det civila samhället har förslaget inga konsekvenser för skyldigheten att registrera bokslutsuppgifter och för den allmänna offentligheten som tillgodoses med hjälp av den. Höjningen av gränsvärdena innebär däremot, i synnerhet i fråga om stora företag, att ett mindre antal företag än för närvarande har skyldighet att lämna hållbarhetsrapporter enligt 7 kap. i bokföringslagen och berörs av den allmänna offentlighet om hållbarhetsaspekter som följer av dem, till den del de företag som inte omfattas av rapporteringsskyldigheten inte offentliggör rapporterna på eget initiativ. Detta kan också inverka på fullgörandet av finansmarknadsaktörernas egna informationsskyldigheter, som baserar sig på deras kundföretags hållbarhetsrapportering.

6 Handlingsalternativen och deras konsekvenser

På det sätt som framgår av avsnitt 3 förpliktar kommissionsdirektivet inte Finland att omedelbart ändra det nuvarande rättsläget. Som alternativ är det således möjligt att hålla kvar de gränsvärden för olika företagskategorier som anges i den gällande bokföringslagen eller att föreskriva om mindre höjningar av gränsvärdena än i kommissionsförordningen. I det fallet skulle den administrativa bördan dock bli relativt sett större för de finländska bokföringsskyldiga än för konkurrerande företag på annat håll inom EES-området. Man kan förvänta sig att EES-staterna utnyttjar möjligheten enligt kommissionsdirektivet att till fullo justera gränsvärdena för eurobeloppen med 25 procent på basis av inflationen.

7 Remissvar

Utkastet till proposition var på remiss under tiden 5.3– 16.5.2024. Sammanlagt lämnades 13 utlåtanden, som alla finns tillgängliga i sin helhet på adressen utlatande.fi (diarienummer VN/10187/2024). På grund av antalet utlåtanden och deras tydliga innehåll har det inte ansetts

ändamålsenligt att utarbeta ett separat sammandrag. Nedan följer en sammanfattning av det centrala innehållet i ställningstagandena.

7.1 Ställningstaganden av ministerier och myndigheter

- *Justitieministeriet* (23.4.2024) meddelade att det instämmer i propositionens mål och centrala förslag. Ministeriet konstaterar vidare att det hänvisas direkt till en eller flera av de paragrafer som ska ändras i bokföringslagen bland annat i 6 kap. 16 f § och 8 kap. 5 § 1 mom. i aktiebolagslagen, 6 kap. 16 f § i lagen om andelslag (421/2013) och 54 § 3 mom. i lagen om företagsreaniering (47/1993).
- *Skatteförvaltningen* (16.5.2024) anser att förslaget om att höja gränsvärdena är motiverat, men påpekar att det inte finns skäl att göra motsvarande ändringar i de tröskelvärden för revision som anges i revisionslagen (1141/2015) för att riskerna för grå ekonomi inte ska öka.

7.2 Utlåtanden av intresseorganisationer inom näringslivet

- *Finlands näringsliv rf* (16.5.2024) understöder förslaget och betonar möjligheten också för företag som inte omfattas av skyldigheten avseende hållbarhetsrapportering att frivilligt rapportera med tanke på företagets affärsrelationer och investeringsprofil. Likaså understöder *Centralhandelskammaren* (6.5.2024) en höjning av gränsvärdena, men anser å andra sidan att för konsekvensens skull bör minst motsvarande inflationsjustering göras också i gränsvärdena för revisionskyldigheten.
- *Finansbranschen rf* (16.5.2024) påpekar att i och med ändringen av gränsvärdena kommer det att finnas mindre sådan information om hållbarhet i synnerhet i fråga om storföretag som inte omfattas av kriterierna för hållbarhetsrapportering som behövs vid bedömningen av företaget. Enligt organisationen kan också ändringarna i gränsvärdena ha konsekvenser för den information som granskas historiskt med tanke på sammanställning av databaser och ändringar i förvaltningen av dem, som är faktorer som kan påverka it-kostnaderna inom finansbranschen. På dessa grunder föreslår Finansbranschen att de möjligheter som direktivet ger bedöms i korrekt proportion vid det nationella genomförandet av direktivet.
- *Osuuskuntien Keskusjärjestö Pellervo ry* (16.5.2024) förhåller sig positivt till förslaget eftersom det bidrar till att lätta på den administrativa bördan. Organisationen påpekar dock i detta sammanhang kostnaderna för granskning av hållbarhetsrapporteringen och digitalisering av boksluten.
- *Börsstiftelsen* (15.5.2024) anser att de föreslagna ändringarna i storleksgränserna är motiverade och välkomna.

7.3 Utlåtanden av revisorer och serviceproducenter inom ekonomiförvaltningen

- *Finlands Revisorer rf* (16.5.2024) och *Ekonomiadministrationsförbundet i Finland rf* (16.5.2024) understöder en höjning av tröskelvärdena för att avveckla den administrativa bördan. Organisationerna fäster dock uppmärksamhet vid 1 kap. 6 a § i bokföringslagen, i fråga om vilken artikel 3 i redovisningsdirektivet gör det möjligt att formulera nämnda bestämmelsen i bokföringslagen så att fastställandet av koncernens storlek grundar sig på koncernbokslutet.

- *Ammattilintarkastajat – Yrkesrevisorit r.y.* (16.5.2024) meddelar att de understöder den föreslagna ändringen i fråga om höjningen av gränsvärdena. Å andra sidan anser organisationen det som nödvändigt att i detta sammanhang upphäva 2 kap. 5 § i revisionslagen, som begränsar revisionen av i bestämmelsen avsedda stora företag till enbart CGR-revisorit och CGR-revisionsammanslutningar. Enligt organisationen behandlas GR-revisorit ojämnt av bestämmelsen.

7.4 Ställningstagande av civilsamhällsorganisationer och miljöorganisationer

- *Finnwatch ry* (15.5.2024) anser att propositionens konsekvenser är negativa för människorätts- och miljöarbetet. Därför bör ändringsförslaget slopas och företagets storleksgränser kvarstå på nuvarande nivå.

7.5 Utlåtanden från privatpersoner

- Enligt universitetsforskare *Paul Jonker-Hoffrén* (16.5.2024) strider en höjning av gränsvärdena för stora företag mot andan i hållbarhetsrapporteringen.
- *Miro Koskenoja* (8.4.2024) framför att de föreslagna ändringarna i gränsvärdena motsvarar behoven vid det nuvarande ekonomiska läget och ger företagen lämpliga ramar för sin verksamhet.

7.6 Fortsatta åtgärder utifrån bedömning av remissvaren

Med anledning av utlåtandena har det ansetts motiverat att kvarstå vid den föreslagna justeringen av storleksgränserna vid den fortsatta beredningen. Också med tanke på storföretagens skyldighet avseende hållbarhetsrapportering är detta konsekvent med beaktande av att det är fråga om en ny skyldighet som medför betydande kostnader för företagen, vilket framgår av regeringens proposition 20/2023 rd. Det är dock värt att notera att också företag som är mindre än storföretag har möjlighet till frivillig hållbarhetsrapportering, om det till exempel är en förutsättning för att få finansiering eller annars främjar företaget. För ändamålet bereder EU-kommissionen som bäst en särskild rapporteringsstandard. Å andra sidan är det inte ändamålsenligt att i samband med detta förslag behandla remissvar som gäller revidering av revisionslagen med tanke på att de samhällsleliga behoven i fråga om revision är mångfasetterade.

8 Specialmotivering

8.1 Bokföringslagen

1 kap. – Allmänna bestämmelser

4 a §. *Små företag.* Den föreslagna ändringen motsvarar artikel 1.2 i kommissionsdirektivet.

4 b §. *Mikroföretag.* Den föreslagna ändringen motsvarar artikel 1.1 i kommissionsdirektivet.

4 c §. *Stora företag och medelstora företag.* Den föreslagna ändringen i 1 mom. motsvarar artikel 1.3 i kommissionsdirektivet.

7 kap. – Hållbarhetsrapport

17 §. *Möjlighet till undantag för dotterföretag.* Paragrafens 2 mom. preciseras så att det motsvarar artikel 19a.9 i bokslutsdirektivet som ligger till grund för momentet. Den gällande

bestämmelsen förutsätter att hållbarhetsrapporten inkluderas i verksamhetsberättelsen för moderföretag utanför EES-området, även om artikeln uttryckligen befriar från detta. Ändringen påverkar inte på innehållet i rapporteringen eller offentliggörandet av den.

20 §. *Undantag med avseende på ett moderföretag som står under bestämmande inflytande.* Paragrafens 3 mom. korrigeras så att det motsvarar artikel 29a.8 i revisionsdirektivet, som ligger till grund för momentet, och i motsats till vilken det nuvarande momentet förutsätter att hållbarhetsrapporten tas in i verksamhetsberättelsen för ett moderföretag utanför EES-området.

9 Ikraftträdande

Lagen föreslås träda i kraft så snart som möjligt.

Tidsfristen för det nationella genomförandet är 12 månader från den dag då kommissionsdirektivet trädde i kraft den 24 december 2023. Eftersom medlemsstaterna ska tillämpa de nya gränsvärdena på räkenskapsperioder som börjar den 1 januari 2024 eller därefter, kunde lagen tillämpas i överensstämmelse med detta.

I den ändring av bokföringslagen (lag 1249/2023) som gällde genomförandet av Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2022/2464 om ändring av förordning (EU) nr 537/2014, direktiv 2004/109/EG, direktiv 2006/43/EG och direktiv 2013/34/EU vad gäller företagens hållbarhetsrapportering, *hållbarhetsrapporteringsdirektivet*, ingick inte en sådan övergångsbestämmelse som förutsätts enligt artikel 48i i redovisningsdirektivet. Eftersom den nämnda artikeln 48i är tvingande för medlemsstaterna, föreslås det att bestämmelsen införs i samband med att detta lagförslag träder i kraft. Med stöd av artikeln får ett finländskt dotterföretag eller ett dotterföretag som är verksamt någon annanstans inom EES-området och på vilket redovisningsdirektivet tillämpas och vars moderföretag finns utanför EES-området utarbeta en i 7 kap. i bokföringslagen avsedd koncernhållbarhetsrapport som innefattar moderföretagets övriga inom EES-området verksamma dotterföretag.

10 Förhållande till grundlagen samt lagstiftningsordning

Lagförslaget inverkar inte på de grundläggande fri- och rättigheterna och gäller inte heller andra omständigheter för vars genomförande de konstitutionella aspekterna har betydelse.

På de grunder som anges ovan kan lagförslagen behandlas i vanlig lagstiftningsordning.

Kläm

Eftersom kommissionsdirektivet innehåller bestämmelser som föreslås bli genomförda genom lag, föreläggs riksdagen följande lagförslag:

Lag

om ändring av 1 och 7 kap. i bokföringslagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i bokföringslagen (1336/1997) 1 kap. 4 a och 4 b § samt 4 c § 1 mom. samt 7 kap. 17 § 2 mom. och 20 § 3 mom., sådana de lyder, 1 kap. 4 a och 4 b § samt 4 c § 1 mom. i lag 1620/2015 samt 7 kap. 17 § 2 mom. och 20 § 3 mom. i lag 1249/2023, som följer:

1 kap.

Allmänna bestämmelser

4 a §

Små företag

I denna lag avses med små företag bokföringsskyldiga för vilka högst ett av följande tre gränsvärden överskrids på bokslutsdagen för både den avslutade och den omedelbart föregående räkenskapsperioden:

- 1) balansomslutning 7 500 000 euro,
- 2) omsättning 15 000 000 euro,
- 3) genomsnittligt antal anställda under räkenskapsperioden 50 personer.

4 b §

Mikroföretag

I denna lag avses med mikroföretag bokföringsskyldiga för vilka högst ett av följande tre gränsvärden överskrids på bokslutsdagen för både den avslutade och den omedelbart föregående räkenskapsperioden:

- 1) balansomslutning 450 000 euro,
- 2) omsättning 900 000 euro,
- 3) genomsnittligt antal anställda under räkenskapsperioden 10 personer.

4 c §

Stora företag och medelstora företag

I denna lag avses med stora företag bokföringsskyldiga för vilka minst två av följande tre gränsvärden överskrids på bokslutsdagen för både den avslutade och den omedelbart föregående räkenskapsperioden:

- 1) balansomslutning 25 000 000 euro,
- 2) omsättning 50 000 000 euro,
- 3) genomsnittligt antal anställda under räkenskapsperioden 250 personer.

7 kap.

Hållbarhetsrapport

17 §

Möjlighet till undantag för dotterföretag

Bestämmelserna i 1 mom. gäller även moderföretag som är etablerade utanför EES-området, förutsatt att informationen om det finländska dotterföretaget och dess dotterföretag inkluderas i koncernhållbarhetsrapporten för moderföretaget, som får offentliggöras som en handling som är separat från koncernens verksamhetsberättelse. Vid upprättandet av koncernhållbarhetsrapporten krävs dessutom iakttagande av

- 1) hållbarhetsrapporteringsstandarderna, eller
 - 2) ett förfarande som motsvarar hållbarhetsrapporteringsstandarderna enligt artikel 23.4 tredje stycket i öppenhetsdirektivet.
-

20 §

Undantag med avseende på ett moderföretag som står under bestämmande inflytande

Undantaget enligt 1 mom. gäller även ett moderföretag som står under bestämmande inflytande av ett företag utanför EES-området, om koncernhållbarhetsrapporten upprättas i enlighet med hållbarhetsrapporteringsstandarderna eller på ett sätt som genom beslut av kommissionen enligt artikel 23.4 tredje stycket i öppenhetsdirektivet annars godkänts som likvärdigt med hållbarhetsrapporteringsstandarderna. Dessutom krävs det att

- 1) moderföretaget offentliggör en hållbarhetsgranskningsberättelse som upprättats i enlighet med lagstiftningen i den stat där det företag som är etablerat utanför EES-området är beläget,
 - 2) den information som avses i artikel 8 i taxonomiförordningen om den verksamhet som moderföretaget bedriver presenteras i moderföretagets koncernhållbarhetsrapport.
-

Denna lag träder i kraft den 20 .

Denna lag tillämpas även på räkenskapsperioder som börjat före ikraftträdandet av denna lag, om räkenskapsperioden har börjat den 1 januari 2024 eller därefter.

Ett finländskt dotterföretag på vilket artikel 19a eller 29a i redovisningsdirektivet tillämpas och vars moderföretag finns utanför EES-området får i enlighet med artikel 29a i redovisningsdirektivet och artikel 8 i taxonomiförordningen upprätta en koncernhållbarhetsrapport som innefattar alla andra inom EES-området verksamma dotterföretag till ett sådant moderföretag på vilka artikel 19a eller 29a i redovisningsdirektivet tillämpas. En förutsättning är att koncernhållbarhetsrapporten upprättas av ett dotterföretag vars omsättning inom EES-området var större än de övriga dotterföretagens under minst en av de fem föregående räkenskapsperioderna. Om dotterföretaget har bestämmande inflytande i den egna koncernen, betraktas som omsättning koncernens omsättning. Ett finländskt dotterföretag ska registrera och offentliggöra sin koncernhållbarhetsrapport inom 12 månader från utgången av den räkenskapsperiod som avses i koncernhållbarhetsrapporten på det sätt som föreskrivs i 7 kap. 25 och 26 § i den lag som ändras genom denna lag. På finländska dotterföretag tillämpas också vad som föreskrivs i artikel 48i i redovisningsdirektivet om hållbarhetsuppgifter om dem inkluderas i en hållbarhetsrapport som upprättas med stöd av den sistnämnda artikeln av ett dotterföretag som är verksam någon annanstans inom EES. Vad som föreskrivs i detta moment tillämpas till och med den 6 januari 2030.

Helsingfors den 4 juli 2024

Statsminister

Petteri Orpo

Arbetsminister Arto Satonen

Lag

om ändring av 1 och 7 kap. i bokföringslagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i bokföringslagen (1336/1997) 1 kap. 4 a och 4 b § samt 4 c § 1 mom. samt 7 kap. 17 § 2 mom. och 20 § 3 mom., sådana de lyder, 1 kap. 4 a och 4 b § samt 4 c § 1 mom. i lag 1620/2015 samt 7 kap. 17 § 2 mom. och 20 § 3 mom. i lag 1249/2023, som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

1 kap.

Allmänna bestämmelser

Allmänna bestämmelser

4 a §

4 a §

Små företag

Små företag

I denna lag avses med små företag bokföringsskyldiga för vilka högst ett av följande tre gränsvärden överskrids på bokslutsdagen för både den avslutade och den omedelbart föregående räkenskapsperioden:

- 1) balansomslutning 6 000 000 euro,
- 2) omsättning 12 000 000 euro,
- 3) genomsnittligt antal anställda under räkenskapsperioden 50 personer.

I denna lag avses med små företag bokföringsskyldiga för vilka högst ett av följande tre gränsvärden överskrids på bokslutsdagen för både den avslutade och den omedelbart föregående räkenskapsperioden:

- 1) balansomslutning 7 500 000 euro,
- 2) omsättning 15 000 000 euro,
- 3) genomsnittligt antal anställda under räkenskapsperioden 50 personer.

4 b §

4 b §

Mikroföretag

Mikroföretag

I denna lag avses med mikroföretag bokföringsskyldiga för vilka högst ett av följande tre gränsvärden överskrids på bokslutsdagen för både den avslutade och den omedelbart föregående räkenskapsperioden:

- 1) balansomslutning 350 000 euro,
- 2) omsättning 700 000 euro,
- 3) genomsnittligt antal anställda under räkenskapsperioden 10 personer.

I denna lag avses med mikroföretag bokföringsskyldiga för vilka högst ett av följande tre gränsvärden överskrids på bokslutsdagen för både den avslutade och den omedelbart föregående räkenskapsperioden:

- 1) balansomslutning 450 000 euro,
- 2) omsättning 900 000 euro,
- 3) genomsnittligt antal anställda under räkenskapsperioden 10 personer.

4 c §

4 c §

Stora företag och medelstora företag

Stora företag och medelstora företag

Gällande lydelse

I denna lag avses med stora företag bokföringsskyldiga för vilka minst två av följande tre gränsvärden överskrids på bokslutsdagen för både den avslutade och den omedelbart föregående räkenskapsperioden:

- 1) balansomslutning 20 000 000 euro,
- 2) omsättning 40 000 000 euro,
- 3) genomsnittligt antal anställda under räkenskapsperioden 250 personer.

Föreslagen lydelse

I denna lag avses med stora företag bokföringsskyldiga för vilka minst två av följande tre gränsvärden överskrids på bokslutsdagen för både den avslutade och den omedelbart föregående räkenskapsperioden:

- 1) balansomslutning 25 000 000 euro,
- 2) omsättning 50 000 000 euro,
- 3) genomsnittligt antal anställda under räkenskapsperioden 250 personer.

7 kap.

Hållbarhetsrapport

17 §

Möjlighet till undantag för dotterföretag

Bestämmelserna i 1 mom. gäller även moderföretag som är etablerade utanför EES-området, förutsatt att informationen om det finländska dotterföretaget och dess dotterföretag inkluderas i verksamhetsberättelsen och hållbarhetsrapporten för moderföretagets koncern. Vid upprättandet av verksamhetsberättelsen och koncernhållbarhetsrapporten krävs dessutom iakttagande av

- 1) hållbarhetsrapporteringsstandarderna, eller
- 2) ett förfarande som motsvarar hållbarhetsrapporteringsstandarderna enligt artikel 23.4 tredje stycket i öppenhetsdirektivet.

20 §

Undantag med avseende på ett moderföretag som står under bestämmande inflytande

Undantaget enligt 1 mom. gäller även ett moderföretag som står under bestämmande inflytande av ett företag utanför EES-området, om koncernhållbarhetsrapporten upprättas i

7 kap.

Hållbarhetsrapport

17 §

Möjlighet till undantag för dotterföretag

Bestämmelserna i 1 mom. gäller även moderföretag som är etablerade utanför EES-området, förutsatt att informationen om det finländska dotterföretaget och dess dotterföretag inkluderas i *koncernhållbarhetsrapporten för moderföretaget, som får offentliggöras som en handling som är separat från koncernens verksamhetsberättelse.* Vid upprättandet av *koncernhållbarhetsrapporten* krävs dessutom iakttagande av

- 1) hållbarhetsrapporteringsstandarderna, eller
- 2) ett förfarande som motsvarar hållbarhetsrapporteringsstandarderna enligt artikel 23.4 tredje stycket i öppenhetsdirektivet.

20 §

Undantag med avseende på ett moderföretag som står under bestämmande inflytande

Undantaget enligt 1 mom. gäller även ett moderföretag som står under bestämmande inflytande av ett företag utanför EES-området, om koncernhållbarhetsrapporten upprättas i

Gällande lydelse

enlighet med
hållbarhetsrapporteringsstandarderna eller på
ett sätt som genom beslut av kommissionen
enligt artikel 23.4 tredje stycket i
öppenhetsdirektivet annars godkänts som
likvärdigt med
hållbarhetsrapporteringsstandarderna.

Dessutom krävs det att

1) moderföretaget offentliggör en
hållbarhetsgranskningsberättelse som
upprättats i enlighet med lagstiftningen i den
stat där det företag som är etablerat utanför
EES-området är beläget.

2) den information som avses i artikel 8 i
taxonomiförordningen om den verksamhet
som moderföretaget bedriver presenteras i
moderföretagets *verksamhetsberättelse eller*
koncernhållbarhetsrapport.

Föreslagen lydelse

enlighet med
hållbarhetsrapporteringsstandarderna eller på
ett sätt som genom beslut av kommissionen
enligt artikel 23.4 tredje stycket i
öppenhetsdirektivet annars godkänts som
likvärdigt med
hållbarhetsrapporteringsstandarderna.

Dessutom krävs det att

1) moderföretaget offentliggör en
hållbarhetsgranskningsberättelse som
upprättats i enlighet med lagstiftningen i den
stat där det företag som är etablerat utanför
EES-området är beläget,

2) den information som avses i artikel 8 i
taxonomiförordningen om den verksamhet
som moderföretaget bedriver presenteras i
moderföretagets koncernhållbarhetsrapport.

Denna lag träder i kraft den 2024.

*Denna lag tillämpas på räkenskapsperioder
som börjar den 1 januari 2024 eller därefter.*

*Ett finländskt dotterföretag eller ett
dotterföretag som är verksamt någon
annanstans inom EES-området och på vilket
artikel 19a eller 29a i redovisningsdirektivet
tillämpas och vars moderföretag finns utanför
EES-området får i enlighet med artikel 29a i
redovisningsdirektivet och artikel 8 i
taxonomiförordningen upprätta en
koncernhållbarhetsrapport som innefattar
alla andra inom EES-området verksamma
dotterföretag till ett så-dant moderföretag på
vilka artikel 19a eller 29a i
redovisningsdirektivet tillämpas. Det
förfarande som avses ovan i detta moment
förutsätter att koncernhållbarhetsrapporten
upprättas av ett dotterföretag vars omsättning
inom EES-området var större än de övriga
dotterföretagens under minst en av de fem
föregående räkenskapsperioderna. Om
dotterföretaget har bestämmande inflytande i
den egna koncernen, betraktas som
omsättning koncernens omsättning. Ett
finländskt dotterföretag ska registrera och
offentliggöra den koncernhållbarhetsrapport
som avses i detta moment på det sätt som
föreskrivs i 7 kap. 25 och 26 § i*

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

bokföringslagen. Vad som föreskrivs i detta moment tillämpas till och med den 6 januari 2030.
